D: fran Torrensis [illegible]

69 80

(13)

Rationes ex scripturis et Apostolicis traditionib9 deprompte addemonstrandum potestatem iurisdictionis Ecclesiastica a Deo proprié et veré et immediate proficisci per Pontificem Epum Eporum et B. Petri Principis Apostolorum sucesorem

1 Si quia Aaron erat mediator sermonis Moisis apud Pharaonem ut tradit Scriptura et Apca doctrina sermo Aaronis sermo Dei erat proprié et veré ergo cum Pontifex in ordinatione Epi dicit. Accipe Euangelium et uade prædica populo tibi comißo quod ad potestatem iurisdictionis pertinet. cum hoc inquam, dicit factus mediator Chri, qui dixit per B. Petrum pascite gregem qui in vobis est, consequens est ut sermo similiter Pontificis sit sermo Chri. Chrus ergo est qui proprié dat potestatem iurisdictionis ecclesiastica qui veré dicit Accipe Euangelium, uade, prædica populo tibi comißo

2. Si secundum Apostolicam traditionem ut testatur hiero, in epistola ad Euagrium hoc sunt in ecclesia Epi Presbyteri et Diachoni, quod in vetere testamento Aaron, filÿ eius, et Leuitæ. Aaron autem superior erat secundum legem Diuinam potestate iurisdictionis filÿs suis, idest sacerdotib9 ut intelligi potest ex num, c. 17. Deute, 16. Eccl, 65. ergo et in nouo testamento etiam Episcop9 secundum legem Diuinam superior est presbyteris pot.s iurisdictionis

3. Si Apostolus præcipit Thimoteo Episcopo ut aduersus presbyterum nō susciprat accusationem nisi sub duob9 aut trib9 testib9, est aut hæc lex non Pontificis sed Chri in Paulo loquentis, ergo Epus non per humanam legem sed per Diuinam habet potestatem iurisdictionis in presbyteros qui sunt sub ei9 potestate

4. Dyonis, Areop. eccl. hier. c. 5. describens ac distinguens ordinationem Epi ab ordinatione presbyteri ait lege Diuina tributum esse Epis. ut omnia sacramenta conficiant et oēs ecclēas gubernationes siue dispositiones in suis ecclesÿs administrent, æque igit proprié ex iure Diuino est potestas iurisdictionis ut ordinis siquidem utrumqz in eodem loco simul nihil distinguens ait Dyonis, tributum esse lege Diuina Epo

5. Si regis electio a Deo est secundum Scripturam & secundum Apostolicā traditionem quæ est in. 7. lib. clem. Rom. quæ tn̄ potestas, q̄ secularis non per legem euangelicam sed per humanam tribuitur ergo multo magis, magisqz proprié exit a Deo electio ad potestatem iurisdictionis spiritualis quæ per legem Diuinam de pascendis ouibus in Euangelio scriptam tribuitur

UGR Biblioteca Universitaria

6. Iubet Constitutio App.ca que est in. lib. clem. de charismatibus et ordinationibus, ut sicut potestates seculares non debent contemnere subiectos. sic neque Epus contemnat presbyteros neque presbyteri laicos hoc aut ad potestatem iurisdictionis pertinet. Talis .n. potestas habet subiectos quos inquit esse Christianos, in nobis situm est, scilicet adiuuante Deo esse vero Apostolos, Aut Epos non est penes nos sed potius inquit penes Deum qui charismata tribuit ergo Deus est qui dat proprie et vere charismata potestatis iurisdictionis ecclesiastica neque est in homine ut in deo situm, dare illam sed tamen ministrare sicut ait. B. Petrus qui ministrat (inquit) tamquam ex virtute, quam administrat Deus.

7. Traditio Ap.ca in eodem lib. in ordinatione Epi sic iubet precari ut hodie faciunt in ecclesia orientali, effunde ex te spiritus gubernatorij super hunc famulum tuum quem ad Episcopatum tuum sanctum elegisti ut eo tibi fungeretur sine vitio et querela offeretque tibi dona et potestatem habere remitendi peccata secundum mandatum tuum, item constituendi cleros ac soluendi omne vinculum secundum potestatem quam Apostolis dedisti constat aut ad potestatem iurisdictionis pertinere potestatem soluendi vinculum excomunicationis quam potestatem Deus dat secundum Evangelium et Apostolicam traditionem ergo potestas iurisdictionis ecclesiasticae et spiritualis non ab homine sed a Deo est item traditio Ap.ca in ordinatione presbyteri sic docet precari, imple eum spiritu gratia et consilij, ut populum tuum adiuuet et guvernet sicut Moisi iussisti eligere seniores quos spiritu implevisti, at illis dedit Deus de spiritu Moisis sicut ait scriptura ergo et presbyteris cum Epus permitit gubernare Deus dat de spiritu, Epi. 2. de charismate potestatis iurisdictionis quam habet Epus non autem dat proprie et vere ipse Epus.

8. Item occidentalis eccl.a sic in ordinatione Epi secundum. Ap.cam traditionem precatur dicens. Da ei dne claves regni celorum ut utatur non ut gloriatur potestate quam tribuis et tribuas ei dne cathedram Epalem ad regendum ecclesiam tuam, illud primum dicitur de potestate ordinis, hoc secundum de potestate iurisdictionis et utrumque ex equo petit ordinator a Deo ut

a proprio et immediato datore licet per medium ministerium quod
quidem non prohibet quin virtus Dei qui omnia implet immediate attin
gat effectum. est igitur potestas iurisdictionis immediate ex Deo

9. Aplus ait nemo sibi sumit honorem sed qui vocatur a Deo tanquam Aaron
loquitur aut de honore sacerdotali at ptas iurisdictionis eccae honor est
sacerdotibus proprie et hierarchicae conveniens. ergo nemo sumit eum nisi
vocatur a Deo secundum legem eius, a Deo igitur vocatur proprie et vere
et non ab homine nisi tanquam a ministro et mediatore chri qui in eccla
legitime accipit potestatem iurisdictionis

10. Si schisma erat dicere / ego sum Pauli, ego sum Apollo, quasi in noie
Pauli, idest in virtute Pauli, aut in nomine Apollo baptizati essent
at non potius in virtute chri, quae una est in omni baptismo per invoca
tionem trium personarum Divinarum. ergo similiter schisma est dice
re / ego potestatem habeo iurisdictionis a Deo, ego habeo a Pont, quasi
in noie, sive in virtute Pontificis, et non potius in virtute Dei, qui vir
tutem administrat, potestas spualis tribuatur et quasi chrus divisus
sit. quare sicut Apost, ait, quid igitur Apollo, quid igitur Paulus e
nonne ministri / eius cui credidisti, sic Pont, in dispensatione misteriorum
nihil est nisi minister Dei et dispensator, ac vicarius, et mediator chri
mediatoris Dei et hominum

.11. Scribit Apost, Posuit Deus in ecca primum Apostolos, secundo prophetas
hi sunt Episcopi quorum est interpretari ut de illis dicitur in eorum
ordinatione, tertio doctores, hi sunt presbyteri ut de eis quoque dicitur.
in eorum ordinatione, deinde virtutes, sive miracula facienda cum opus
est sive ad alia spualia, exinde gratiam curationum, hi sunt exorcystae
qui curant energumenos, deinde subiungit opitulationes, gubernationes
quos si gubernationes eccae et spuales ponit Deus in ecca. est aut potestas
iurisdictionis, ptas gubernandi, ergo ptas iurisdictionis a Deo est proprie
tanquam charisma spus non aut ab homine.

12. Item sicut. 70 illi quos Dns iussit Mosi eligere fuerunt adiutores Moi
sis, quibus tanquam electis a Moise non Moises ut scriptura testatur, sed Deus
dedit de spu, i. de charismate potestatis quam dederat Moisi sic Epi qui a
Deo per Pont, vocantur sunt adiutores Pontificis, et presbyteri qui a Deo
vocantur per Epum ordinatorem adiutores Epi, ergo Deus dat similiter

UGR Biblioteca Universitaria

Epis de plenitudine spus siue potatis quam dedit Pont, et simili
dat presbyteris de potate quam dedit Epis est igitur potestas iurisdictio
nis proprie a Deo

13. Ext, de aucte, et usu pallij c. ad honorem, satis significat textus In
noc. 11. a quo asumptus est Pont, in plenitudine potatis a Deo alios Epos
vocatos esse in partem solicitudinis. sic enim ait, sane Rom, Pont, in
missarum solemnijs pallio semper utitur, et ubiq quoniam asumptus est
a Deo in plenitudinem potatis que per pallium significatur, alij aut neq
semper, neq ubiq sed in ecca sua, in qua iurisdictionem ecclesiasticam
acceperunt, certis deben uti diebus, quoniam vocati sunt in partem solicitu
dinis, non in plenitudinem potatis sicut dixit Pont, Innoc, de pontifice
asumptum esse nempe a Deo in plenitudinem potatis. sic dixit ceteros
Epos vocatos esse nempe a Deo in partem solicitudinis non. n. dixit
vocatos esse a Pont, sed vocatos esse in partem solicitudinis, non in
plenitudinem potatis sicut Pont, vocatus et asumptus est a Deo, sic
vocatos esse a Deo

14. Sanctus thomas lib. 3. contra Gent, c. 70. sicut agens inquit infimum
tum inueniatur immediatum actiuum, ita virtus primi agentis inuenitur
tur immediata ad producendum effectum. nam virtus infimi agentis
non habet quod producat hunc effectum ex se, sed ex virtute supe
rioris proximi et virtus illius ex virtute superioris, et sic virtus
supremi agentis inuenitur esse productiua effectus quasi causa
immediata sicut patet in principijs demonstrationum, quorum pri
mum est immediatum, sicut ergo non est inconueniens quod una actio
producatur ex aliquo agente, et eius virtute, ita non est inconueniens
quod producatur idem effectus ab inferiore agente et a Deo licet alio
et alio modo. Et rursus idem thomas inquest, latius disputatis q.
iij. ar. 7. si inquit consideremus supposita agentis, quodlibet agens parti
culare est immediatum ad suum effectum si aut consideremus virtu
tem, qua fit actio sic virtus superioris causae erit immediatior effectui
quam virtus inferioris. Et idem in resp. ad. iii. ipsa inquit natu
operatio est etiam operatio virtutis diuinae sicut operatio instrumenti

UGR Biblioteca Universitaria

est per virtutem agentis principalis et in resp. ad. IIII, tam Deus inquit, quam natura immediate operantur licet ordinentur se cundum prius et posterius quia prima et immediatior causa est Deus si haec vera sunt ut quidem sunt, repugnat rationi, et naturae, quod isti dicant potestatem iurisdictionis immediate tribuit a Pont, me diate vero a Deo nam si Deus est causa immediata iurisdictionis cuiusli bet rei naturalis mouens, et applicans virtutem immediatam ad agen dum, quanto magis fuerit actionis rei supra naturam

15. 1 Petri. c. 4. Unusquisque (inquit) sicut accepit gratiam in alterum illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei, siquis loquitur tanquam sermones Dei, siquis ministrat tan quam ex virtute quam Deus administrat siue praebet, cum igitur potestas iurisdictionis spiritualis gratia sit consequens est iuxta senten tiam B. Petri non est virtute hominis sed ex virtute Dei administrat et praeberi nobis, non est igitur ex Pont, proprie potestas iurisdictionis sed ex Deo

16. Applicatio ad mulierem in coniugium secundum carnem fit imme diate, et proprie a Deo per legem eius quam dedit Adae, et in eo cete ris coniugibus, qui ut patres tradunt in Adam promiserunt quod ille inquiens hoc nunc os ex ossibus meis et caro de carne mea propter hoc relinquet homo patrem et matrem, et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carnem unam, ergo applicatio Episcopi ad ecclesiam in coniugium spirituale cum sit diuinus erit non minus a Deo. et secundum leges eius illam quia pasce oues meas quod in Petro tanquam in capite et origine dictum esse successoribus testan tur Patres, rursum vero applicatio ad ecclesiam fit per collationem potestatis iuris dictionis, ergo potestas iurisdictionis est a Deo immediate et proprie secundum legem eius quod si hoc coniugium spirituale alioqui diuino iure sanctum disso lubile est, talem voluit Deus esse naturam coniugii, quod ad edificatio nem ecclesiae instituit, quae aliquando postulat, ut Episcopus ab una ecclesia ad aliam transferatur, aliquando ut ecclesia priuetur illud vero secun dum carnem quod generationem legitimam filiorum instituit, indisso lubile esse voluit

17. Postremo ut in ore duorum uel trium aut etiam quatuor stet omne uerbum B. Basilius in constitutionibus monastica tradit cum dixit christus Petro, Pasce oues meas, Petrum constituisse pastorem ecclesiae, et consequenter dedisse omnibus pastoribus, et magistris potestatem spiritualem pascendi. item Leo magnus sermone 3. de die anniuersario suae asumptionis, cum (inquit) dixit Petro, tibi dabo claues regni caelorum, et quaecunque ligaueris super terram erit ligatum et in caelis &c. transiuit in alios Apostolos ius potestatis huius, et ad omnes ecclesiae principes decreti huius constitutio comeauit, sed non frustra uni comendatur quod omnibus intimatur. Petro enim ideo singulariter creditur quia cunctis ecclesiae rectoribus Petri forma proponitur item B. Amb. in suo pastorali id circo (inquit) nos quibus in uerbis diuinis tradita est dispensatio, et qui gregem Christi alendum suscepimus, et quae sequuntur et paulo post nec eam mihi est si claues illas regni caelorum, quas in B. Petro Apostolo cuncti suscepimus sacerdotes minime reseruare, et paulo infra de potestate iurisdictionis repetitum est (inquit) a domino tertio pasce oues meas, quas oues, et quem gregem non solum tunc B. suscepit Petrus, sed nobis cum eas suscepit et cum illo nos suscepimus omnes unde regendae sacerdotibus contraduntur, et merito rectoribus suis subduntur. idem sentit Aug. in lib. de pastoribus, loquens enim de parabola boni pastoris non ideo (inquit) modo tacentur pastores, et dicitur pastor quia non inuenit Dominus cui comendaret oues suas. tunc autem ideo comendauit quia Petrum inuenit, immo uero et in ipso Petro unitatem comedauit multi erant Apostoli, et uni dicitur pasce oues meas, omnes pastores in uno sunt, et unum sunt. hactenus Aug. potestas ergo pascendi ac proinde iurisdictionis ab eo uere, et proprie tribuitur, a quo tributa est B. Petro et qui olim dixit ei. pasce oues meas, idem dicit nunc unicuique Episcopo pastori pasce oues meas, dicit inquam per Pont., tanquam mediatorem Christi in quo tanquam in sucessore Petri principis Apostolorum est plenitudo potestatis Episcopalis αυτουργος. idest auctoritatiue. quia nemo aliorum Episcorum nisi per eum et sub eo a Deo accipit potestatem Episcopalem ad regendam ecclesiam neque sine eius auctoritate et licentia quicquam hierarchicum facere potest sed ut isti, qui contradicunt loqui uolunt, uocari sunt Episcopos ad potestatem

UGR Biblioteca Universitaria

iuris dictionis a Pontifice nusquam sic scriptura, neque Patres, neque Synodi 83
neque ipsi Pontifices loquuti sunt, sed potius profana verborum novitas
est ab scripturis, et Apostolicis traditionibus aliena: aut doceant ipsi
contrarium, et coarguant nos si possunt. vel potius arguant Apostolum
qui dixit nemo sibi sumit honorem, sed qui vocatur a Deo tanquam
Aaron.

UGR Biblioteca Universitaria

UGR Biblioteca Universitaria